

Psalm 5

Mark. 6:30-34

Joh. 18:1-11

Tegenwoordig moet ieder ^① gerenomeerd staatsburger rekening houden met filefestijn als hij zich op een waardige manier ^{dwz.} wil verplaatsen.

Als u daaraan deelneemt, en u hebt het geluk u op één meter van de tegenfile te bevinden, dan moet u even de gezichtsuitdrukkingen zien van uw collega-filerijders.

Kijkt u eens naar het verbeten gezicht van iemand die een bergbeklimmersprestatie aan het leveren is.

Of in het wachtklokaal van de huisarts: in griepperiodes: Kijkt even naar de mensen die daar op hun „beurt“ zitten te wachten.

Het strand aan zee: Kijkt hoe iedereen een paar vierkante meter voor zich afsondert, of afgezonderd heeft, en wil gaan zonnebaden.

Dergelijke toestanden kunnen ons weleens, ons doen bezinnen. En plotseling dan kan het leed ons overvallen van een ontzettende nood; niet direct materieel, maar wel geestelijk, en individueel.

Als christen kan dat u overvallen; niet?

Of... vergeten wij ^{niet} heel dikwijls dat de medemens, van welk volk of kleur of taal hij ook is, een stukje schepping van God is? - En waar God, voor iedereen heel apart, zijn eigen bedoelingen mee heeft?

medeverantwoord-
delijk christen!

②
Gaat er dan niet door ons een
rilling, een aandrang, om die
mensen in kennis te brengen van het
begeerlijke, het heuglijke, dat ieder
Christen beëft?

De filerijder: leest die niet op
een eilandje? - Een eilandje van
gedachten waarin hij versunken is?

En de bergbeklimmer: Is deze
niet vereenzaamd, omdat een publiek
voortdurend prestatie van hem verwacht?
Leest hij niet op een eiland, spyts de
aanmoedigingen en spyts het goede
verzorgingsteam dat hij achter zich heeft?

En dan die zonnebaders: Onder
de gevaarlijke weldadigheid, van de
zonnestralen, en in een schijnzorgeloosheid
bevinden ze zich op enkele passen van
medezonnebaders; en zij wisselen geen woord.

Samenhang tussen de mensen:
Waar is deze te vinden? Leven wij niet
in de eeuw van de onverschilligheid?

Mensen schuiven langs elkaar heen zonder
elkaar te raken; zonder elkaar te
ontmoeten. - Daar heb je het:
onverschilligheid - En dat terwijl Jezus
ons vroeg oog te hebben voor nood
onder de mensen; meer nog: Hij beval
ons: Zijt niemand iets schuldig dan elkaar
lief te hebben. Jezus vroeg ons, die Hij
met grote liefde omringt, drager en
uitstraling te zijn van Zijn liefde;

...maar de onverschillige wereld toe. ③

Als wij naar het gezicht van de bergbeklimmer of van de ^{filantroop} christen kijken, is het helemaal niet ongehoord als wij ons als christen afvragen:

- Wat? relaties met God of alleen met mensen?
- Wat gaat er schuil achter dat gezicht?
- Wat bezielt hen?
- Waar zijn al die mensen in gedachten ^{bezig?} mee?
- Wat zijn hun zorgen?
- Welk verdriet dragen zij met zich mee?
- Wie bekommert zich om hen in een wereld waarin je leert alleen maar voor jezelf op te komen?
- Wie bekommert zich om hen die in de marginaliteit geduwd zijn, die i.p.v. assertief een klein beetje agressief geworden zijn?

Dat, mijn broeder en zuster, zijn vragen die wij ons, indachtig wat Jezus ons op 't hart drukt, eens moeten stellen.

Jedereen heeft behoefte aan veiligheid, geborgenheid. ⁷ **J**edereen, van loof tot laag, van koningskind tot bedelaar

- bouwt rond zich een veiligheidszone (Een machtswellusteling schakelt iedereen uit die daar te ver wil indringen.)
- zal zich een imago opbouwen om zichzelf te bevestigen. (maar eigenlijk is dat een „veiligheidsdaad“)
- zal voor zichzelf een aantal wetten

Bouwen naast de goddelijke wetgeving, volgens welke hij het goed zal menen te hebben. - Is ook dat niet een „zich veilig stellen“? (4)

Broeder en zuster, ^{wijzen} ~~zijn~~ al die „verdedigings systemen“ niet erop dat de mens ~~zijn~~ ^{zijn} eigen leven in eigen handen neemt?

En, zijn eigen leven in handen nemen: is dat niet God van de troon wepen Hem vervangen door onze eigen heiligschennende gestalte?

Veiligheid - zich veilig stellen zonder God. Vluchtreactie kan ook ^{een veiligheidsmaatregel} ~~zijn~~ ^{gevoel} ~~zijn~~.

„Drikt in het vermaak, doe je ogen dicht voor alles, en vermaakt u...“ Goethe zei het zeer herinnerend: „Zij razen als door boze geesten gedreven, en zij noemen het vreugde.“

Gemeente, dat zijn toestanden die wij zeker niet mogen veralgemenen, maar die wij als christenen wel mogen ^{herkennen} ~~zien~~. Het zijn toestanden die mede gecreëerd werden door ~~een~~ evoluerende beschaving en leefgewoontes waar de enkeling, en waar zelfs de christen zich moeilijk boven kan plaatsen. Toestanden die, aldus Gods Woord, alleen kunnen uitmonden in een algehele waanzin, als men geen rekening houdt met een liefdevol God.

A. De Ligne

Goethe

God kent deze toestanden. Mensen binden
 Zijn Zijn maaksel. God weet, dat
 als een mens zijn God niet wil kennen,
 hij alleen maar wind najaagt, en zijn
 levensinzet op niets zal uitlopen.

Broeder en zuster, de schetsen, of
 toestanden die ik daarnet aanhaalde
 zijn gekend, en modern. En Gods
 Woord lijkt verouderd en onbruikbaar
 geworden. Waarom? Omdat de
 Bijbel geldt van eeuwigheid tot
 eeuwigheid! En hoe, lezen wij,
 reageert Christus op die toestanden?
 ... en werd met ontferming over
 hen bewogen, omdat zij waren als
 schapen, die geen herder hebben.
 Dat zegt ons de evangelist Markus.

Opvallend hoe die 292 "verouderde
 taal" onze moderne toestanden ^{met gemak} kan
 aanpakken. niet? - En Matteüs
 schrijft:

Mrk 6:34

⑤
... „en Hij werd met ontferming over hen
bewogen en genas hun zieken ...”
„Met ontferming bewogen”: d.w.z. „het
beroerde Hem in hart en nieren ...”

Jesús bekijkt ons niet ~~als~~ in de eerste
plaats als bedrivers van onrecht, niet
als wetteloosheid of als dwarsbomen
van Zijn plannen. **Jesús bekijkt ons
als verlorengelopen schapen...**

... heel dikwijls zelf niet wetende dat zij
verloren zijn ... niet wetende welke
richting zij uitmoeten of misschien
de schuld van dat verloren zijn op elkaar
willende schuiven ...

Psalm 130:1 luidt: „Elit de diepten
roep ik tot U, o Here. Here hoor mijn
stem; laten uw oren opmerkende
zijn op mijn luide anroepingen ...”

Dere psalm is geschreven vanuit een wel-
beseffen van diepte.

Toestanden zijn gekend, maar Jesús zegt:
„Ik ben de goede herder. De goede herder
dit zijn leven in voor zijn schapen ...”

~~Jesús weet heel goed wat zijn zending
dat betekenen.~~ Jesús weet heel goed wat
zijn zending voor Hem betekent.

Het gaat Hem door merg en been dat Hij
die herder zat moeten zijn.

Reeds daar, toen Hij de scharen
toesprak, en bij de spijziging van de
vijfduizend, was Hij bewust ~~de~~ bezig de
weg van Golgota te gaan ...

Ps 130:1

Joh. 10:11

⑥

grootste pijn
oort betaald!

Golgota is niet een samenloop van omstandigheden. Golgota is het grote plan van God, waarbij Hij Zijn volmaakte Zoon onder de mensen stuurde, liet kruisigen en de dood brengen in menselijke ellende... En het is mijn ellende die Hij daar aan 't kruis heeft gedragen.

Broeder en zuster, wat mij telkens opmerken bezighoudt is die tegenstelling en alle ongekende schakeringen van tegenstelling tussen de lijdende en gekruisigde messias, en de met alle rijkdom en heerlijkheid beklede messias.

Jezus kon elk ogenblik een einde maken aan Zijn lijden, maar hij ging bewust de weg naar Golgota.

Denkt aan het verhaal van de gevangenneming; Getshemanze, bij de rivier Kedron.

Judas, die een peloton soldaten ter beschikking kreeg, komt bij Jezus. Jezus gaat ze tegemoet, en er ontstaat een gesprek; en Jezus maakt zich bekend: **Wij lezen:** „Toen Hij dan zeide „Ik ben het“ deinsden zij terug en vielen ter aarde.“ ... maar Jezus ging de weg van Golgota.

Joh. 18:6

X Het was „Zijn“ gang naar Golgota met de gang die de gevangennemers hem oplegden.

Joodse raad Kajfas Annas Pilatus Herodes...

Wijst dit niet zeer duidelijk op het feit dat ~~er~~ er geen macht van het duister is of hij is Jezus' onderdaan.

Jesus werd gevangengenomen: „De ⑦
beker, die de Vader ~~u~~ Hij gegeven heeft,
sou Ik die niet drinken?...”

Jesus werd gevangengenomen, maar het
was de weg tot overwinning die Hij
ging.

„Duizenden jaren duurde de nacht
der sonde, maar hier zien wij het
opkomende licht aan de horizon”

Reeds vanaf het ogenblik dat Hij
vastte in de woestijn, totdat Hij aan
het kruis geslagen werd, werd Hij
op de voet gevolgd door de haat van
de Satan. Het goddelijk besluit stond
vast: Spijts alles wilde Hij onder ons
leven, om voor ons te kunnen sterven.

Jesus koos de weg der diepste verloochening
in plaats van een gouden koningskroon
en de toelofingen van een schier
hipsterisch geworden menschenmassa, die
zich bij de kruisiging bevond. Hij koos
een doornenkroon. Hij koos de
verachting; hij koos de gruwelijke
kruisdood. X Onbegrijpelijk.

En juist dat gebeuren, een gebeuren
dat de grootste historische feiten in de
schaduw stelt, was de Godsopen-
baring waarin het volle heil des
hemels doorgelopen is.

Jesus was in de diepte van de
eeuwig dood geworpen, om met ons
in zijn hart, weer op te rijzen.

X Hij koos
opdat wij zouden
kunnen leven voor
de ogen van de
Vader

man van
smarten was Hij

En wij, gemeente, wat doen wij ⁸
daarmee? Wat doet ^{ik} wij met de
wetenschap en het gegeven dat Gods
Zoon mij gegeven werd? Wat doe ik
met dat verlossings-
aanbod?
Zal ik zeggen: "Ja, ok, dank u,
wij horen nog wel van elkaar. ...?"

X
Bekering(proces)
in de diepuries?
(voorbeeld van twee
geliefden!)

Gemeente, mag de u zeggen, als u
"ja" gezegd hebt tot Jezus; "ja" als
"antwoord op Zijn liefde; Hij u
voortdurend vanuit die liefde zal
aanspreken? U kunt niet onverschillig
blijven, en Hij laat u niet onverschillig!

dus omwille
van het beviel

Dat kruis is ook de
tere plek in 't leven
ve Christen

Telkenmale opnieuw wil God u benaderen
niet meer vanuit het harde wetgevend
standpunt, maar vanuit het stand-
punt vader-zoon, omdat u de
Zoon-der-liefde aangenomen hebt.

- Uw vrijspraak is bewerkstelligd.
- Diegene die zei: "Ik ben de goede herder,
en de goede herder zet zijn leven in
voor zijn schapen."
 - Diegene voor wie allen, bij zijn
gevangenneming nog terugdeinden en
ter aarde vielen,
 - Diegene die uitte de geheimnisvolle
bromfbreet "Het is volbracht":
Dere is het die naar u verlangt.

Beseft dan, gemeente, dat alles wat
wij als antwoord tegenover die onmetelijke

„Verdiensden“
liefde zouden pogen te stellen, ⁹ onmiddellijk
in het niets verdwijnt. Moeten wij, met
het besef van Gods onpeilbare liefde niet
belijden: „Ja, Heer, hier sta ik met lege
handen, en alles wat aan mij kleeft is
vuil. Neemt mij de dingen uit handen,
Heer; Neemt mij, breekt mij, formeert
mij, gebruikt mij...“

Gemeente, vandaag hebben wij drie
verschillende gestalten van Jezus gezien:

- Jezus, de Goede Herder;
- Jezus, de Almachtige;
- Jezus, de Man van Smarten;
- Jezus, de Overwinnaar;
- Jezus, de Zoon zijner liefde.

In al die gestalten wil Hij zich aan
u openbaren. Mag ik u op het hart drukken
dankbaar open te staan voor de gehele persoons-
openbaring van Christus?

Amen.